

μὸς εἶναι παντοδύναμος, ὡς βλέπομεν, καὶ ὄχι μόνον τοὺς ἀγρίους, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐξευγενισμένους ἀνθρώπους καθυποτάσσει ὑπὸ τὸν ζυγὸν του.

Ἄποια περίεργος σύμπτωσης μεταξύ τῆς περὶ τὸ κόψιμον τῶν ὀνύχων καλλισθησίας τῶν ἀγρίων τῆς Πολυνησίας καὶ τῆς τῶν Παρισίων! ἀμρότεροι βαρυνθέντες τὸ ὅποιον ὁ Θεὸς ἔδωκε σχῆμα εἰς τοὺς ὀνοχὰς των, ἐζήλευσαν καὶ ἀπεφάρισαν νὰ μιμηθῶσι τοὺς πετεινοὺς!

Τοιοῦτους πετεινόνοχας κυρίους καὶ κυρίας βλέπει τις δυστυχῶς καὶ ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας — ὅπου ἀπομιμούμεθα τὰ κακὰ καὶ οὐχὶ τὰ καλὰ ἔθιμα τῶν μᾶλλον ἐξευγενισμένων ἐσπερίων ἐθνῶν.

Ἐλπίζομεν, ὅτι καεῖς ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας μας δὲν θὰ θέλῃσῃ νὰ διαστρέψῃ, ὅτι ὁ Θεὸς ἔπλασε καλὸν καὶ ὠραῖον, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸν συρμόν.

Ο ΗΓΕΜΩΝ καὶ οἱ Σέρφοι.

Πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἔζη παιδίον τι καλούμενον Ἀλέξανδρος, υἱὸς τοῦ ἰσχυροῦ Νικολάου, αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν. Εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν τοῦ πατρὸς του ἦσαν πολλὰ ἑκατομύρια ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ὠνομάζοντο Σέρφοι. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἐτηροῦντο ὑπὸ τῶν κυρίων των εἰς κατάστασιν δουλείας καὶ ἐπωλοῦντο μὲ τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποίαν ἑκατοικοῦσαν. Οἱ περισσότεροὶ αὐτῶν ἦσαν πτωχοὶ καὶ ἄθλιοι, ὀλίγοι δὲ μόνον εὐκατάστατοι· ἄλλ' ὅλοι ἦσαν ὑπὸ τὴν κυριότητα ἐκεῖνων, εἰς τῶν ὁποίων τὴν Ἐπαρχίαν κατέκουν.

Ἡμέραν τινὰ ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος παρετήρησεν, ὅτι ὁ μικρὸς Ἀλέξανδρος ἐφαίνετο σόνους καὶ σκυθρωπὸς, καὶ τὸν ἥρώτησε τί ἐξυλλογίζετο.

« Περὶ τῶν δυστυχῶν Σέρφων, — ἀπεκρίθη τὸ παιδίον, — καὶ ὅταν γείνω αὐτοκράτωρ σκοπεῦω νὰ τοὺς ἀπελευθερώσω. »

Ἡ ἀπόκρισις αὕτη ἐξέπασσε τὸν αὐτοκράτορα καὶ τοὺς αὐλικούς του, διότι ἦσαν πολὺ ἐναντίοι τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῶν δουλοπαροίκων.

— Καὶ τί σὲ ἔκαμε νὰ σκεφθῇς οὕτω περὶ τοῦτου; — ἥρώτησαν αὐτὸν οἱ περιεστώτες· τί σὲ ἐκίνησε νὰ ἐνδιαφερθῇς τόσοι περὶ τῶν σέρφων;

— « Ἡ Ἁγία Γραφή, — ἀπεκρίθη ὁ παῖς, — ἥτις διδάσκει, ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀδελφοί. »

Ὁ αὐτοκράτωρ δὲν εἶπε τίποτε εἰς τὸν μικρὸν υἱὸν του, ἐλπίζων, ὅτι μὲ τὸν καιρὸν ἤθελεν ἀποβάλλει τὰς ἰδέας ταύτας· ἀλλ' αἱ ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας ὁ Ἀλέξανδρος ἔλαβεν εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν του δὲν ἐξη-

λήφθησαν, ὅταν ἡλικιώθη. Ὅταν δὲ ὁ πατὴρ του ἀπέθανε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον, ἐπραγματοποίησε τὸν σκοπὸν του, ἀπελευθερώσας τοὺς δυστυχεῖς σέρφους.

Οὕτω πῶς ὁ Θεὸς ἐνεργεῖ θαυμάσια πράγματα διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Λόγου του καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην. Ἀναγινώσκετε, λοιπὸν, τέκνα μου, τὴν Ἀγίαν Γραφὴν καὶ θησαυρίζετε εἰς τὰς καρδίας σας τὰ παραγγέλματα, τὰς διδασκαλίας καὶ τὰς ἀληθείας τῆς, καὶ ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι ἡ ἐπιρροή των θέλει ὅς παρακολουθῇ καθ' ὅλον τὸν βίον σας.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

(Ἴδε ἀριθ. 44.)

- 1) Εἰς ποῖον μέρος τῆς Γραφῆς κατατακρίνεται ἡ πόλυτλεια περὶ τὰ ἐνδύματα καὶ τοὺς στολισμούς;
- 2) Ποῖαν πόλιν ὁ Θεὸς διέταξε ποτὲ νὰ μὴ ἀνοικοδομηθῇ, καὶ πότε καὶ ποῖος ἐδοκίμασε νὰ τὴν ἀνακτίσῃ;
- 3) Ποῖος ἐνομιμοποίησε τὴν εἰλωλοκατρείαν μεταξύ τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν τὸ ἔπραξε;

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Ἐξ ὧν διὰ γραμμάτων καὶ προφορικῶς ἔχομεν ἀκούσει περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς Ἑφ. τῶν Παίδων γίνεται φανερόν, ὅτι ἡ μικρὰ αὕτη ἐφημερίς εὐχαριστεῖ τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας τῆς ἐν γένει καὶ ὅτι ἡ ἐπιθυμία εἶναι γενικὴ νὰ ἐκδοθῇ δις τοῦ μηνός. Τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην συμμερίζεται καὶ θέλει νὰ ικανοποιήσῃ καὶ ὁ συντάκτης — ἀλλ' ὥς καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, ἐάν μὴ πρῶτον καλυφθῶσι τὰ τρέχοντα ἔξοδα τῆς τυπώσεως, χάριτος, διανομῆς καὶ ταχυδρομικῶν, καὶ δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσι μὲ ὀλιγωτέρους τῶν 3000 συνδρομητῶν, οὔτε δίκαιον εἶναι οὔτε φρόνιμον νὰ προστεθῶσι νέα διὰ τῆς νέας ταύτης ἐκδόσεως. Ἐάν οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας φίλοι μᾶς πέμψωσι μέχρι τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους 600 νέους συνδρομητὰς, τὸν ἐλευσόμενον Ἰανουάριον Θεοῦ συνευδοκοῦντος, τοῖς ὑποσχόμεθα νὰ τὴν ἐκδώσωμεν εἰς διπλοῦν. Μὲ αὐτοὺς λοιπὸν μένει νὰ τὴν ἔχωσιν ἅπαξ ἡ δις τοῦ μηνός. Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τρ. ἔτους ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν ἤρξε σχεδὸν κατὰ 400 — ἀς διπλασιασθῶσιν αἱ προσπάθειαι τῶν ἀγαπώντων τὸ φύλλον τοῦτο, καὶ ἡ ἐπιθυμία των θέλει ἐκπληρωθῇ.